

PROSA - NOIS I NOIES DE 9 A 11 ANYS

1r premi prosa nois i noies de 9 a 11 anys (70 euros valor en llibres)

Pseudònim : RIVIMI

Obra: (1042) SOMNI

Autora: RITA VIDES MIRANDA

Somni

Una vegada hi havia, a la bonica ciutat de Barcelona, una noia simpàtica i alegre que es deia Joyce.

Aquesta jove agafava cada dia el tren per anar a treballar de Barcelona, on vivia, fins a Vic, on feia la seva jornada laboral. La Joyce es dedicava a cuidar els animals de la granja que tenia amb la seva germana, la Berta. A la granja hi havia gallines, ovelles, cavalls i bestioles de tota mena. Quan anava de camí a l'estació de tren es va interessar per una conversa que va escoltar d'incògnit.

- Sabíeu que el que somiem es farà realitat? - va dir una senyora amb el cabell negre.

- No, el que somiem és tot mentida! - va respondre un avi que seia al seu costat i li deia que era una poca solta.

La Joyce es va adonar que se li feia tard per anar a la feina i va deixar d'escoltar aquella conversa. Quan va arribar a la granja es va espantar quan va veure a la seva germana amb un noi elegant i estirat donant-li uns papers o documents, tement que es tractés d'una remodelació de la granja o de la seva venda. Les seves sospites eren reals i es va enfadar tant amb la seva germana perquè no li havia consultat res de res. Ja no tenia feina, ni germana amb qui parlar i passar boniques estones, perquè arran d'aquest fet van deixar de veure's.

La Joyce vivia en un petit pis, al barri de la Barceloneta, situat a prop del mar. Era un barri agradable però quan arribava l'estiu els turistes, s'omplia de gom a gom i tot es complicava. Els turistes venien amb la seva família i tampoc podien faltar els adolescents que sempre trucaven a la porta per fer bromes. La Joyce estava sola, sense feina, sense la seva estimada germana i sense intimitat. Se sentia trista. Així que va sol·licitar ajuda a una amiga d'infància, que feia molt

de temps que no veia. Va parlar amb ella una llarga estona, sobretot parlant de possibles solucions als seus problemes:

- Has de buscar una distracció per no pensar-hi – va dir la seva amiga Sara.
- Vaig provar de fer costura i només hi havia iaies – va respondre la Joyce.
- Fes-me cas. Has de provar alguna altra cosa- va insistir.
- Ho faré.

De tornada a casa, va parar en un quiosc per comprar revistes i diaris per mirar si trobava un lloc de treball i activitats per distreure's. Després de diverses hores de recerca va classificar les ofertes que més li van agradar: florista, dependent, professora substituta... Treballs manuals va ser l'activitat que més li va cridar l'atenció.

Va trucar a la Sara per tal de demanar-li consell per acabar de decidir-se, però ella no responia. Després de molt pensar, va decidir trucar a la seva germana que es va posar molt contenta de sentir-la. La Joyce li va dir que continuava enfadada amb ella però al final li va ajudar a escollir el seu treball com a florista.

Després d'una entrevista difícil la van contractar i va començar a treballar de seguida en el torn de nit, en una floristeria que funcionava 24 hores. Com que no estava acostumada a treballar la nit d'un divendres, es va adormir a sobre del Taulell. Adormida va començar a somiar que poc després la va enxampar l'encarregada de la floristeria, o era un encarregat... bé, deixem-ho estar, no és important. El cas és que la va deixar sortir de la feina abans d'hora. La Joyce va pensar que era un bon home, no com l'havien descrit les seves companyes. Va anar a casa contenta i amb ganes de dormir. Pel camí li va passar la son de sobte. Agraïda per la bona sort, va anar a descansar al seu sofà, mirant la seva sèrie preferida: Jimmy James.

L'endemà va sentir la necessitat de tornar a la seva estimada granja de Vic, on pensava que encara estava la seva germana organitzant la venda i remodelació, però no la va trobar, així que va preguntar als operaris que estaven a la part de baix. Ells no sabien res però li van dir que el veí de la casa del costat potser sabia alguna cosa. Quan va arribar, preocupada, el veí li va dir que ja feia molt de temps que la seva germana havia tingut un greu accident i que estava hospitalitzada. Li va sortir una llàgrima de l'ull dret per l'impacte de la notícia i va decidir tornar cap a casa i trucar a la seva amiga per tal que li donés consol.

Va respondre a la trucada una veu més greu que no era la de la seva amiga, que la va informar que ja no vivia allà, ja que s'havia traslladat a Quebec, Canadà, a l'Amèrica del Nord. Les coses no podien anar pitjor.

Seguidament, va rebre una trucada de la floristeria que ella va respondre amb l'esperançada de rebre alguna bona notícia. En canvi, el que va rebre va ser el comiat de la feina. Desesperada, es va ficar al llit per provar de descansar d'aquell negre i fred dia. Va somiar fets i coses que la van deixar esgotada i va pensar realment els somnis es fan realitat!

Una olor fantàstica al costat d'una veu que semblava una mica cansada de repetir el mateix la va despertar: s'havia quedat adormida. No s'ho podia creure: era divendres a la nit, era a la floristeria amb la seva encarregada al davant! (ja deia jo que era una noia) Estranyada pel que havia passat li va preguntar a ell. Només s'havia adormit una estona. L'encarregada doblement estranyada, la va deixar anar a casa preocupada per les coses rares que deia la Joyce.

Ja allà va trucar a la Sara i a la Berta, però tot bé. La granja al final no es va vendre perquè les germanes es van mudar per poder conviure més amb família.

Al final es va adonar que el més important és tenir a prop aquelles persones que més t'estimes i que la vida està plena de sorpreses inesperades que a vegades has d'afrontar de la millor manera per seguir sent feliç.